בס"ד כג' שבט תש"פ

"ישיבישע בלאט"

"שאלות" ו"מראי מקומות" על ה"דף – היומי"

ברכות מו.

קטינא חריך שקי, היינו רבי זירא, ולמה הזכירו כאן בשם זה? עי' פתח עיניים, שרצה לעורר עליו רחמים, וע"ע בן יהוידע.

תוד"ה לא יישבו דברי רבי יוחנן ורב הונא שלא יחלקו, וקשה דכאן הלא רבי אבהו היסב עמהם ואעפ"כ אמר לאורח לבצוע? עי' מהרש"א צל"ח, רמב"ם ברכות ז' ב' ומפרשים שם, וע"ע אמרי נעם.

בגדר ברכת האורח והיכן מסתיימת ברכת הטוהמ"ט: עי' באבן האזל על דברי הרמב"ם שם.

עד היכן ברכת הזימון וכו', ביאור הנידון בסוגיין: עי' רש"י, ועי' תוס', רשב"א ומאירי, ישובים על שיטת רש"י: עי' פנ"י ומרומי שדה, ולפי. גם נחלקו בראחית הגמרא מהברייתא של שתים ושלוש ושלוש וארבע, עי"ש רש"י ותוס' ועי' רא"ש יב", ומה שבדחייה מעמידים בברכת פועלים: עי' צל"ח ומלא הרועים.

כל הברכות כולן פותח בהן בברוך וכו', ובאור הברכות שאין פותחות בברוך? עי' תוד"ה כל, תוס' רא"ש,.רשב"א, רש"י ותוס' כתובות ח., מאירי, אבודרהם,

מסורת הש"ס

שלשה שאכלו פרק שביעי ברכות מו

קטינא חריך שקי. כך היו קורין לר' זירא ונקטינא מפרש בגבא מלינא בהשוכי לת הפועלים (דף פח.): **כי מטא למעני.** ליעגא דשירותא לגומר לפרום ברכת המזונא ולאכול: **רב הונא דמכבל.** היינו רב הונא שסמוך ולפי שמכבין היה ר' זירא כתרן ישראל בתקום

לא סבר לה מר להא דאמר ר"ה דתן בבל מ'. מיהו יש לדיקה הני מרי דיקמי הר' יוחנן כשבטל הביא מסב ממהם ולהי הוא נוטע ואורח מברך וכו' אבל כשאין בטל הביא מסב עמהם הגדול שבהן יפסה המזונא ונם הוא יברך ברכת המזון:

עד היכן ברכת המזון וכו'. פירש"י מתחלת עד הן והכן בכלל שנים אינם מברכין הן ולא מזרת דברכת הן לחוכיחת ואוך יחיד פטור מיכה ומוד הא קיימת לן ברב שנים בחיסורי ולנדיה יחיד אומר אינם ובכל דוכחת נקט שלש ברכות ודוחק לומר דלא מייירי אלא בים ומון לרב שנים ומוד המעמים בכל יום ביחיד מברך שלש ברכות ומוד דנמרמנית לקמן בפרקין (דף מח:) *וברכה זו ברכת הזמון לת ה' אלהיך זו ברכת הן ויקנה לרב שנים יאמר הן זו ברכת הזמון לכן יש לפרש דקאי אדלעיל דקאמר אחד מפסיק לשנים ובמי מני [עד] טיל' לריך להמתין עד שיברכו השנים עד שבבר ורב שנים אמר עד שיגמרו הן ומסם ואילך יטול היחיד לאכול ולא מצוה דחשיב ברכה הן ממעטן[ה] דוחלה יחיד כמי מתחייב מהן אלא מצוה לכיון דעבדר לוכה ברכה לוכו לומרה לבדה אלא יעמוד עמה גם ברכת הן מהיא ברכה שנם ובקיומה ניחא דקיימת לן שפיר לרב שנם, ולפירוש זה לוקמר בירושלמי: **ר"מאן** דאמר שנים ומנמה קסבר עד הן.[ו] ופירש"י שנים ליחיד ומנמה לזמון ולפי סיומו פירש בן ודוחק גדול הוא כדפרישים וכי יחיד פעמי מברכת הן מהיא דאוכיחת ומוד כחיל דקאי אלכרכת המלי נקט לשון זכר שנים ומנמה הוה ליה למנקט לשון נקבה שנים ומנמה לכך נראה פירוש של רב אנפס דקאי אחיות שלמה ביה נראה אשה חד יחיד בין רבנן עניינהו והרב שאמר הקיי לוה קמן חייב שאמרה ובמס' מנחות הפסק בפרק אחר דיני מפעמות (דף לח) תנרי ברוכי דוחה בשבתאות דר' יוחנן אמרי עד הוא דאמרי עד הוא דאמרי עד הוא דא

ברכות מו:

תוד"ה והטובו, בתירוצם הראשון יל"ע מה הוסיפו על דברי הגמרא? עי' מהרש"א ואמרי נעם.

אי ברכת הטוה"מ הוי ארוכה או קצרה? עי' תוד"ה והטובו, וע"ע רמב"ן ורשב"א.

במחלוקת התנאים בברכת הטוה"מ בבית האבל, אימתי קאיירי? עי' רש"י, ועי' תר"י דלא איירי על ברכה"מ, עי' מלא הרועים, מעדני יו"ט ק' ועי' טור קפט' ב'

להיכן הוא חוזר וכו', גם בסוגיא זו נאמרו כמה פירושים בראשונים: עי' רש"י, תוס', רשב"א

לאלתר מייתו תכא קמיה, וקשה הא אמרינן לעיל ד'הסיבו אחד מברך לכולם'? עי' מרומי שדה

והאם דין זה שנוטל ראשון הוא רק באופן זה: עי' רמב"ם ז' א' כס"מ שם

ובזמן שהם מאה וכו', וברמב"ם ז' יב' לא חילק בזה? עי"ש כס"מ

אין מכבדין בדרכין, היכן איירי? עי' רש"י ועי' תר"י, ובמה שקשה משבת נא:? עי' תוד"ה אין, מהרש"א שם, וע"ע רא"ה כאן ומאירי בשבת.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'

לתגובות הערות והארות ולקבלת הדף בדוא"ל מידי יום ניתן לפנות ל- 7652935@gmail.com או בין הסדרים למספר - 0527652935